

РЕШЕНИЕ

№ 874

гр. Плевен, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Зорница Д. Димитрова Банкова

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от Зорница Д. Димитрова Банкова Гражданско
дело № 20234430101998 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Иск с правно основание чл. 242, ал.1, вр чл. 128, ал.1 от КТ.

Пред ПлРС е депозирана искова молба от Д. В. Х. против „***“, в която се
твърди, че ищцата е работила при ответника по трудов договор на длъжността
„****“, като със заповед №91/16.03.2020г, трудовият ѝ договор е прекратен,
считано от 17.04.2020г.Твърди се, че не е изплатено трудовото
възнаграждение в размер на 300лв. за м. март и 789,55лв. за април 2020г., Въз
основа на изложеното моли съда да постанови решение ,с което да осъди
ответника да заплати дължимите суми, посочени по-горе, ведно със законната
лихва върху главниците за периода от датата на ИМ, до окончателното
изплащане на сумата.

По делото, по реда на чл. 214, ал.1 от ГПК, е направено изменение на
предявения иск от 1089,55лв. на 600,97лв.

В срока за отговор по чл. 131 от ГПК, ответникът „****“ *** , ЕИК ***,
не изразява становище.

Съдът, като съобрази становището на ищеца, на основание събраните по
делото доказателства и закона, намира за установено следното:

Съдът намира за безспорно установен факта, че между страните по делото

са съществували трудовоправни отношения, въз основа на сключен трудов договор, по силата на който, ищцата е работила при ответника по трудов договор на длъжността „***“, като със заповед №91/16.03.2020г, трудовият ѝ договор е прекратен, считано от 17.04.2020г.ВЛ е изготвило заключение, което е прието и е посочило сумите, които се дължат, след проверка по ведомости при ответника. Съдът констатира, че в първото по делото о.с.з. на 14.06.2023г., ответникът „***“ ***, ЕИК ***, редовно призован, не изпраща представител и не прави искане делото да се гледа в негово отсъствие. Ответникът е предупреден за последиците от своето бездействие, с разпореждане, редовно връчено, по делото няма депозиран отговор на ИМ, в даденият за това срок. Изрично в цитираното разпореждане, съдът е указал на ответника, възможността против него да бъде постановено неприсъствено решение и предпоставките за това. По делото, от страна на ответника няма заявено становище и по изготвеният с определение, проекто-доклад по делото, в който е разпределена доказателствената тежест между страните.

По делото, в ход по същество, в проведеното о.с.з. на 14.06.2023г., процесуалният представител на ищеца, е направил искане за постановяване на неприсъствено решение против ответника.

Като взе предвид гореизложеното, съдът намира, че са налице предпоставките по реда на чл.238, ал.1 от ГПК, за постановяване на неприсъствено решението против ответника „***“ ***, ЕИК ***.

Съобразно посочената разпоредба- чл.238, ал.1 от ГПК, съдът постановява неприсъствено решение, което не се мотивира по същество, при кумулативна даденост на следните предпоставки: страната да е предупредена за последиците от своето бездействие и искът да е вероятно основателен, съобразно заявените в ИМ обстоятелства и приетите по делото доказателства.

При този изход на производството и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените от него разноски, съобразно представеният списък на разноските, в размер на 400лв.- адв. възнаграждение.

Следва, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК, ответникът, да бъде осъден да заплати по сметка на ПлРС, сумата от 50лв.- държавна такса и сумата от 150лв.—деловодни разноски за ВЛ.

Водим от горното и на основание чл.239 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 242, ал.1, вр. чл. 128, ал.1 от КТ, „***“ ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ул. ***, №*** представлявано от В. Ф.- ***, ДА ЗАПЛАТИ НА Д. В. Х., ЕГН***** , сумата от 600,97лв.- чиста сума- съставляваща дължимо трудово възнаграждение за м. март.2020г. и за м. април 2020г, ведно със законната лихва, считано от датата на ИМ- 12.04.2023г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, „***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ул. ***, №*** представлявано от В. Ф.- ***, ДА ЗАПЛАТИ НА Д. В. Х., ЕГН***** , сумата от 400лв.- разноси по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК, „***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ул. ***, №*** представлявано от В. Ф.- ***, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ПлРС, сумата от 50лв.- държавна такса и сумата от 150лв.—деловодни разноси за ВЛ.

Решението се постановява при наличие на предпоставките по чл.238 и чл.239 от ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____